

253

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA
CENTRUL DE ARMONIZARE A LEGISLAȚIEI

Nr. 31/02-126-3943

Chișinău

09 aprilie 2024

Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării
cancelaria@me.gov.md

Copie: Cancelaria de Stat
cancelaria@gov.md

Ref: scrisoarea nr.18-69-3317 din 25 martie 2024 / număr unic 243/MDED/2024

Prin prezenta, Centrul de armonizare a legislației prezintă Declarația de compatibilitate, elaborată în baza examinării proiectului de lege privind contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale, inclus în acțiunea nr. 44 din Planul de acțiuni al Guvernului pentru anul 2024, aprobat prin HG nr. 887/2023 și acțiunea nr. 7 de la Capitolul 28 „Protecția consumatorilor și a sănătății” din Planul Național de Acțiuni pentru aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2024-2027, aprobat prin HG nr. 829/2023.

Anexă: 5 file.

/semnat electronic/

Șef adjunct Centru

Alexandrina BULAT-ROTARU

Digitally signed by Bulat-Rotaru Alexandrina
Date: 2024.04.09 15:58:15 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

DECLARAȚIE DE COMPATIBILITATE

În baza expertizei **proiectului de lege privind contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale.**

Prezenta Declarație de compatibilitate a fost întocmită de Centrul de armonizare a legislației în baza Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative, a HG nr. 657/2009 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea, structurii și efectivului-limită ale Cancelariei de Stat și a HG nr. 1171/2018 cu privire la aprobarea Regulamentului privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene.

Proiectul de lege privind contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale **transpune Directiva (UE) 2019/770** Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (**CELEX: 32019L0770**), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 136 din 22 mai 2019.

I. Obiectul proiectului

Proiectul național are drept scop principal **transpunerea primară la nivelul legislației naționale de profil a prevederilor Directivei (UE) 2019/770**, în vederea instituirii cadrului normativ național de reglementare a contractelor de furnizare de conținut digital și de servicii digitale. În esență, proiectul național stabilește prevederi cadru referitoare la contractele dintre comercianți și consumatori, ce au ca obiect furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale, în scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și o bună funcționare a pieței interne.

Proiectul de act normativ reglementează, în principal, următoarele aspecte relevante din punct de vedere al transpunerii Directivei (UE) 2019/770:

- Stabilește obiectul și domeniul de aplicare în ceea ce privește cerințele referitoare la contractele dintre comercianți și consumatori de furnizare de conținut digital sau servicii digitale (art. 1 și art. 3 din proiectul legii);
- Definește noțiunile relevante domeniului reglementat, cum ar fi: „funcționalitate”, „integrare”, „mediu digital”, „produs cu elemente digitale”, „serviciu digital”, „suport durabil” (art. 2 din proiectul legii);
- Instituie norme privind conținutul digital sau serviciul digital care urmează a fi furnizat consumatorului de către comerciant (art. 4 și art. 5 din proiectul legii);
- Determină reglementările de integrare corectă a conținutului digital sau a serviciului digital (art. 8 din proiectul legii);
- Enumeră cerințele subiective și cele obiective de conformitate ale conținutului digital sau serviciului digital (art. 6 și art. 7 din proiectul legii);

- Instituie drepturile terților, răspunderea comerciantului și sarcina probei cu privire la furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital (art. 9, art. 10 și art. 11 din proiectul legii);
- Reglementează măsurile coercitive în caz de nefurnizare sau în caz de neconformitate (art. 12 și art.13 din proiectul legii);
- Instituie reglementări în ceea ce privește exercitarea dreptului consumatorului de revocare a contractului printr-o declarație către comerciant (art. 14 din proiectul legii);
- Stabilește obligațiile comerciantului în cazul revocării contractului (art. 15 din proiectul legii);
- Determină obligațiile consumatorului în cazul revocării contractului (art. 16 din proiectul legii);
- Instituie termenele și modalitățile de rambursare de către comerciant (art. 17 din proiectul legii);
- Stabilește condițiile în care comerciantul poate modifica conținutul digital sau serviciul digital (art. 18 din proiectul legii);
- Reglementează norme privind asigurarea existenței mijloacelor adecvate și eficiente pentru a garanta respectarea reglementărilor, precum și dreptul la acțiunea în regres (art.19 și art. 21 la proiectul legii).

II. Evaluarea din perspectiva compatibilității cu Dreptul UE

Din punct de vedere al dreptului UE, prin prisma obiectului de reglementare, prezentul demers normativ se circumscrie reglementărilor statuate la nivelul UE, subsumate **Capitolului 28 „Protecția consumatorilor și a sănătății”**.

Din perspectiva proiectului examinat, la nivelul legislației europene prezintă relevanță directă dispozițiile **Directivei (UE) 2019/770**, act UE care are drept scop asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, prin stabilirea unor norme comune privind anumite cerințe referitoare la contractele dintre comercianți și consumatori de furnizare de conținut digital sau de servicii digitale.

Menționăm că, **Directiva (UE) 2019/770 nu a constituit anterior obiect al transpunerii în legislația națională**, acest proiect fiind un exercițiu primar de transpunere a acestuia.

a) Analiza comparativă a transpunerii dispozițiilor Directivei (UE) 2019/770

În ceea ce privește transpunerea **Directivei (UE) 2019/770**, menționăm cu titlu general că, proiectul național, reieșind din obiectul său specific de reglementare și scopul urmărit, **asigură transpunerea integrală a actului UE**, conform constatărilor de mai jos.

Dispozițiile generale statuate la art. 1 – 3 din proiectul național, prin care se identifică obiectul de reglementare, domeniul de aplicare și se definesc o serie de noțiuni specifice

referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale sunt conforme dispozițiilor art. 1 – 3 din Directivă.

În conformitate cu art. 4 și art. 5 din Directiva (UE) 2019/770, proiectul național la art. 4 și art. 5, instituie norme privind conținutul digital sau serviciul digital care urmează a fi furnizat consumatorului de către comerciant.

Proiectul legii, la art. 6 și art. 7, instituie cerințele subiective și cele obiective de conformitate ale conținutului digital sau serviciului digital, astfel cum statuează art. 7 și 8 din actul UE.

Normele art. 8 din proiectul național determină reglementările de integrare corectă a conținutului digital sau a serviciului digital, ceea ce asigură transpunerea art. 9 din Directiva (UE) 2019/770.

Art. 9, 10 și 11 din proiect instituie drepturile terților, răspunderea comerciantului și sarcina probei cu privire la furnizarea conținutului digital sau a serviciului digital în corespundere cu dispozițiile art. 10 - 12 ale Directivei (UE) 2019/770.

Prevederile art. 12 și art. 13 din proiectul reglementează măsurile coercitive în caz de nefurnizare sau în caz de neconformitate în corespundere cu dispozițiile art. 13 și 14 din actul UE.

Proiectul național, prin dispozițiile statuate la art. 14, asigură transpunerea art. 15 din Directiva (UE) 2019/770, în ceea ce privește exercitarea dreptului consumatorului de revocare a contractului printr-o declarație către comerciant.

În ceea ce privește obligațiile comerciantului în cazul revocării contractului reglementate de art. 16 al actului UE, acestea au corespondent art. 15 din proiectul legii.

Art. 17 din Directiva (UE) 2019/770 stabilește obligațiile consumatorului în cazul revocării contractului, fiind preluat de art. 16 din proiectul național

Art. 17 din actul național instituie termenele și modalitățile de rambursare de către comerciant, prevederile respective fiind similare cu cele din art. 18 al actului UE.

Prevederile art. 19 din Directiva (UE) 2019/770 stabilesc condițiile în care comerciantul poate modifica conținutul digital sau a serviciului digital, fiind transpus de art. 18 din proiectul legii.

Normele art. 19 din proiectul național au asigurat transpunerea prevederilor art. 20 din actul UE, în ceea ce ține de dreptul la o acțiune în regres.

Art. 21 din Directiva (UE) 2019/770 reglementează norme privind asigurarea existenței mijloacelor adecvate și eficiente pentru a garanta respectarea reglementărilor din actul UE, prevederi care au fost transpuse în art. 21 din proiectul legii.

Prevederile art. 22 din actul UE stabilesc caracterul imperativ al aplicării dispozițiilor din directivă în raport cu reglementările dreptului intern, prevederile respective fiind încorporate în art. 24 din proiectul legii.

b) Prevederi ale Directivei (UE) 2019/770 non-aplicabile

Dispozițiile art. 23 – 27 din actul UE nu constituie obiect al transpunerii, întrucât stabilesc obligații specifice pe seama statelor membre, precum și obligații pe seama instituțiilor UE care nu pot fi implementate de către Republica Moldova până la aderarea la UE sau *per general* nu se supun transpunerii.

III. Respectarea mecanismului de armonizare

a) Obiecții privind clauza de armonizare

Clauza de armonizare nu reflectă numărul CELEX al Directivei (UE) 2019/770, astfel, aceasta va fi expusă în următoarea redacție:

”Prezenta lege transpune Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (CELEX: 32019L0770), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 136 din 22 mai 2019.”

b) Obiecții privind Tabelul de concordanță

Tabelul de concordanță al Directivei (UE) 2019/770 nu corespunde în totalitate cerințelor legale înaintate pentru acesta. În acest sens, se impune actualizarea lui în conformitate cu cerințele de întocmire stabilite de Anexa 3 la HG nr.1171/2018. Astfel, la compartimentul 6, pentru prevederile art. 23 - 27 al actului UE, calificativul de compatibilitate „incompatibil” va fi substituit cu „norme UE neaplicabile”.

c) Obiecții privind Nota Informativă

În vederea respectării cerințelor stabilite în art. 30 și Anexa nr. 1 din Legea 100/2017 privind actele normative, Compartimentul 3 „Descrierea gradului de compatibilitate pentru proiectele care au ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene” la Nota Informativă a proiectului național va fi completat cu informația privind: angajamentele asumate de Republica Moldova în temeiul acordurilor bilaterale cu UE care au stat la baza elaborării proiectului național, în speță, prevederile art. 38 și 39 lit. a) din Capitolul 5 „Protecția consumatorului” al Titlului IV „Comerț și aspecte legate de comerț” din Acordul de Asociere

Republica Moldova - Uniunea Europeană, dar și o mențiune privind elaborarea tabelului de concordanță.

IV. Concluzii

Ca urmare a expertizei de compatibilitate realizate, în procesul de definitivare a proiectului național vor fi ajustate instrumentele de armonizare, conform obiecțiilor formulate în compartimentul III al prezentei Declarații de compatibilitate.

Facem mențiunea că analiza Centrului de armonizare a legislației nu are în vedere elementele de oportunitate ale soluțiilor juridice incluse în proiectul de act normativ, ci se referă strict la conformitatea acestora cu Dreptul UE aplicabil și obligațiile juridice asumate în lumina Acordului de Asociere RM – UE.

Expert al Centrului de armonizare a legislației:

Anton CEBOTARI, consultant principal

Tel: 022-250-369

Email: anton.cebotari@gov.md

